

arbeitsløse, forventer at der fra Kommunens Side iværksættes nye Arbejder. Man har derfor tænkt sig om muligt at faa paabegyndt den saakaldte »Oyggjarvegur«, en Vej fra Thorshavn-Velbestadvejen, gennem Havnedalen til Forbindelse med Kolfjorð-Kvívigsvejen, en Strækning paa ca. 18 km.

Denne Vej vil være af største Betydning for Færoerne, og da sikkert blive den størst trafikerede. især hvis Forbindelsen fra Kvívig til Vestmannaðalur ogsaa bliver fuldført: den vil da være Hovedlandevej for hele Stroma, vil bevirke, at den især om Vinteren usikre Sofartsforbindelse med Bygderne paa Stroma bliver erstattet af en sikker Landforbindelse, vil gøre mange udmærkede Jorder, herunder især den under »Aalekær« af Thorshavn Kommune erhvervede »Havnardals«, tilgængelig for Opdyrkning.

Det foreløbige Projekt for Vejen, der er udarbejdet af Statens Vandbygningsvesen, er i 1931 godkendt og anbefalet af Lagtinget og senere tilsendt Statsmyndighederne. Det samlede Arbejde er kalkuleret til ca. 275.000 Kr., idet den samlede Længde udgør ca. 18 km. Prisen pr. lb. m. udgør herefter ca. 14 Kr. (Der foreligger 2 andre Projekter, der dog ikke væsentlig afviger fra ovenomtalte, Afvigelsen er blot betinget af Tilslutningen til Kolfjorð-Kvívigsvejen).

Vejen gaar foruden gennem Thorshavn Kommunes Jorder tillige gennem Kalbak og Sunds Kommune samt Thorshavn udenbys Kommune, og endelig paa den sidste Strækning gennem Kolfjorð Kommune, Kaldbak og Thorshavn udenbys Kommuner er Smaakommuner, økonomisk daaligt stillede, og Vejen vil gaa ret fjernt fra selve Bygderne, gennem den til disse hørende Hauger; Thorshavns Byraad har derfor tænkt at ville overtage Anlæg af Vejen paa Strækningen gennem disse Kommuner. Med Hensyn til Kolfjorð stiller Sagen sig saaledes, at denne Kommune i sin Tid har afvist Sagen som økonomisk uoverkommelig, idet Vejstrækningen under denne Kommune udgør ca. 5,5 km til en Overslagspris af ca. 104.000,00 Kr., hvilket vil sige ca. 19 Kr. pr. lb. m. Thorshavn Kommune er derfor villig til at overtage denne Strækning, med Hensyn til Anlæg, eventuelt kan Kommunen ved Forhandling med Kolfjorð Kommune faa et mindre Tilskud fra denne, idet man gaar ud fra, at denne Kommune vil være interesseret i ligeledes at faa sin Arbejdsbefolkning beskæftiget.

Thorshavn Byraads Mening er da den, saafremt Staten er villig til at yde de 2/3 af Anlægsudgifterne, da at overtage Anlæg af Strækningen fra Velbestadvejen gennem Sund og Kalbak samt Kolfjorð til Kolfjorð-Kvívigsvejen. Denne Strækning udgør ca. 18,2 km, og Overslagssummen anslaaes til 275.000 Kr. Thorshavn Kommunes Andel heraf vil da udgøre 55.000 Kr., og idet man kunde tænke sig at faa Bevilgningen fordelt over 5 Aar, vil den aarlige Udgift for henholdsvis Staten og Thorshavn Kommune udgøre 44.000 Kr. og 11.000 Kr.

Det er Byraadets Mening, saafremt Andragendet imødekommes, at lade Arbejdet udføre paa de Aarstider, hvor der er mindst Arbejde af anden Art at

A/S
BALSLEV & GOOS
TLF. 20 & 237 THORSHAVN TLF. 20 & 237

Træløst en gros & en detail.
Altid stort Lager af alle Bygningsmaterialer til billigste Priser.
Bl. a. sælges Mursten til 10 Øre pr. Stk.

HAVNAR KOL- & CEMENTHANDIL
KUL
COKE
BRÆNDE
TLF. 208.

faa, d. v. s. Foraar og Efteraar og Vinter.

Man erklærer sig villig til at overtage Vedligeholdelsen af Vejen paa den Strækning, der tilhører Kommunen. Med Hensyn til Vedligeholdelse af den øvrige Vejstrækning er man villig til at forhandle med Ministeriet under en udsendt Repræsentant, eller paa anden Maade.

Væl var vert at fingið hetta í lag, tí ringar eru tíðmarar og arbeiði torvar — bara tað tá verður soleiðis fyriskipað, at atgongdin til hetta arbeiði stendur opin fyri øllum, sum vilja verða við!

Føroya Fiskimannafelag.

Meðan harra Hans Havstreyrn var á lívi, skrivaði hann dágliga í »Føroya Social-Demokrat« undir merkinum »Streyrnur«.

Tá hetta merkið hans sást í blaðnum, fegnaðust vit fiskimenn, tí tá vistu vit, at innihald greinarinnar var upplýsandi fyri okkum. Meðan hann var formaður Fiskimannafelagsins, kunna vit siga, at lív var í felagnum. Hann var ein framfúsar, iðin og evnaríkur maður, og hann spardi seg ikki; hann skrivaði sum sagt upplýsandi greinir í blaðnum »Føroya Social-Demokrat«, sum er okkara blað, og sum vit fiskimenn eiga at nýta sum okkara blað. Men íverri var tað so, at tá ið harra Havstreyrn sjólatst við Suðurlandið, tá var tað fyri okkum fiskimonnum, eins og allir sovnað, og verst av øllum: tað var eins og Fiskimannafelagið eisini sovnaði — ella doyði. Men fyri tí, at okkara formaður og iðni undangongumaður, sum vit allir sakna, er farin higani frá, má felag okkara ikki sovna. Vit mega velja slíkar menn at

stjórna felagnum, sum arbeiða í harra Havstreyms fótspor og sum, eins og hann, skriva greinir í blað okkara, so vit vita, hvar vit eru, og hvat vit hava at halda okkum til.

Vit hava frætt sum tíðindi, at kontrakt er gjord millum Reio-arafelagið og Fiskimannafelagið; men ikki eitt orð hevur staðið í okkara blaði um hesa kontrakt — ella sáttmála. Halda teir menn, ið stjórna okkara felagi, at tað kemur okkum fiskimonnum einki við, hvussu sáttmálin ljóðar? Ella hví skriva teir einki um hetta í blaði okkara? so vit kunna vita, hvat vit hava at halda okkum til.

Eg spyrji tí, um kontraktin er tann sama sum í fjor, ella er hon broytt?

Ífall hon er broytt, spyrji eg: hvussu hesar broytingar ljóða.

Samstundis spyrji eg, um reioarar hava lóvi til at avdraga nakað í løn motopassarans og kokksins fyri tað tíð, skipið liggur heima út yvir teir 14 dagar, vit eiga frí millum Suðurlandsferðina og Eystlands-ella Grønlandsferð.

Seinasta summer lóu fleiri skip heima t. d. ein mánað. Motopassarar og kokkar hava mist teirra løn fyri tveir vikur. Er tað rætt?

Eg meini, at hetta er skeiwt, og tí biði eg allar teir kokkar og motopassarar, sum hava mist av teirra løn av nevndu orsök, um at skriva til formann felagsins ella felagsskrivarans og lata felagið vita, hvussu mikið teir hava mist. Felagið má so vera skyldugt at krevja reioararnar eftir hesum peningi, soleiðis at hesir menn fáa lann pening, teir eiga. Beinast var, um formaðurin álegði sóknarformonnum at rannsaka hvør í síni sókn, hvørjir teir menn eru, ið mist hava og mikið teir hava mist. Harnæst eigur felagið at krevja peningin og fáa hesum monnum lann pening, teir eiga.

Tað er ein stórn órættur, at hesir menn skulu missa av løn teirra fyri tað, at skipið liggur ovleingi heima.

Hesir menn hava gingið arbeiðsleysir hesa tíðina. Fjórtað dagar krevja vit rætt at vera heima; men tá hesir fjórtað dagar eru farnir, hava vit gjørt okkara arbeiði heima og vilja fara av stað aftur. At skipið verður liggjandi longur, er ikki okkara feilur, og vit kunna ikki líða fyri tað. Meðan skipið liggur heima, mega menn kosta seg sjálvir, og reioarin sparir kostin um bórð. Skulu vit so eisini missa av okkara løn?

Sum oftast — ella altíð — er reioarin sjálvur skyldugur í, at skipið liggja ovleingi heima. Seinasta summer ívaðust reioarar um, ætlin skipini skuldu fara til Grønlands ella til Íslands, og vit gingu heima og biðaðu eftir »ordrum«, hvønn veg vit skuldu fara.

Stundum sær reioarin, at hann hevur vinning av, at skipið liggur heima mitt um summerið og fer so bert einferð yvir á Eystlandið.

Ellar skipið fer á heding ella biðar eftir sild, salti, provianti ella tilfukum. Skulu vit tá missa av okkara løn?

Sum eg segði í áðni, mega vit ikki doyggja ella fella í sovni, og felag okkara má vera livandi fyri tí, at ein maður er deyður. Vit hava okkara blað, og heri mega vit framseta okkara hugsan. Tíverri er tað so, at vit fiskimenn hava haft nógv ovringar skúlar — hervið sigi eg einki ilt um lærarar okkara, teir eru ikki skyldugir í tí —; men um so er, at vit vegna ringar skúlar ikki eru forir fyri at skriva blaðgreinir, so eiga vit tó kring um landið menn, sum kunna skriva greinir, og sum vilja skriva fyri okkum, tá vit biðja teir gera tað. Latum okkum tí ikki fella í fætt; men sum orðið sigur: »Gör din Pligt og kræv din Ret!«

Vit fiskimenn gera okkara skyldu — »Pligt« — tá vit um váirni fara á Suðurlandið ella seinri til Grønlands ella á Eystlandið. Vit mega eisini krevja okkara rætt, tá vit koma heim aftur. Fyrst og fremst mega vit velja slíkar menn at stjórna okkara felagi og okkara landi, sum syrgja fyri, at vit fáa okkara rætt.

Formaður okkara, hr. Siir-sjöld, er nýliga býrjaður sum formaður, so eg skal einki siga um hann enn, uttan tað, at í blað okkara hevur hann einki skrivað, og tað er ein stórnur feilur; men hví skulu vit doma hann fyri tí?

Felagsskrivarin hevur góða løn frá felagnum — eg unni honum hana væl —; men eg haldi, at hann av og á kundi skrivað upplýsandi greinir í blaði okkara; tí vit fiskimenn ynskja at vita, hvørja leið felagið vil halda. Hví skrivar hann ikki um stovnan av keypslu- og solufelagi, soleiðis at vit kunna keypa okkara vorur og selja okkara fisk sjálvir? Nú er stund at arbeiða, nú er stund at skriva um hetta týðningarmikla mál. Nú er stund at koma til sættis um, hvussu okkara keypslu- og solufelag skal stovnast. Tí vil eg mæla til at skriva um hetta og onnur mál í blaði okkara. Harra Havstreyrn skrivaði um hetta mál; men tá ið hann doyði, hvary hetta málið úr blaði okkara, og nú liggur tað nokk í longu kistu?

Latum okkum taka hetta og onnur mál upp aftur og latum okkum sýna, at enn eru knotur í okkum fiskimonnum. Harra

Tórshavnar búnaðarfelag

heldur aðalfund 31. januar kl. 8 1/2 s. p.

Stjórnin.

Havstreyrn var javnaðarmaður við lív og sál, og tí sýndi hann seg sum ein góður undangongumaður fyri tann minna mannin. Latum okkum stíga í hansara fótspor og seta javnaðarmenn til sóknarformenn, sýsluformenn og felagsformann Føroya Fiskimannafelags, afturhaldsmenn kunna einki gera fyri okkum, teir vilja einki gera, og tí hava vit fiskimenn einki við teir at gera. Latum okkum fiskimenn ganga fram við teim nevndu orðum: »Gör din Pligt og kræv din Ret!«

Okkara kokkar og motopassarar gera teirra skyldu, latum okkum tí krevja, at teir fáa teirra rætt. Latum okkum krevja, at teir fáa ta løn, teir eiga. Tað er felagsins skylda at sóknast eftir, hvørjir mist hava, mikið teir hava mist, og hvørjir reioararnir eru, ið skyldugir eru í hesum. Tá felagið hevur fingið greiðu á hesum, má felagið krevja av reioarum, at teir rinda lønina — ikki heimleiðis til menninar, ið mist hava, — men til felagsskrivarans, sum so sendir hvørjum manni, tað hann eigur.

Tað eru fleiri enn eg, ið krevja av Føroya Fiskimannafelag, at tað ger sína skyldu í hesum máli og krevjir henda pening inn; tí vit fiskimenn gera okkara skyldu og krevja okkara rætt.

Virðiliga
Fiskimaður.

A. G. Breidal.

Evig ung, evig í Virksomhed. Fra Bygd til Bygd, fra Ø til Ø, fra Land til Land med sit Fotografiapparat og alt sit Kiøns farer vor gamle, islandske Ven A. G. Breidal. — Jeg er alt muligt, jeg er ikke bare Fotograf, jeg tegner, jeg er Bogbinder, jeg er ogsaa Skuespiller, A. G. Breidal kan alt muligt.

Snart er det Skolebilleder, snart er det Billeder fra Fiskernes trælsomme Liv ombord i Kutterne, og nu til Vaaren skal han i Lag med at tage levende Billeder, saaledes som han selv kundgør det nedenfor:

Fotograf Breidal

vil i April Maaned optage en Serie levende Billeder af det enorme Fiskeri ved Vestmannaøerne og Fiskerflotillen paa Selvaugsholmen.

Disse Billeder kommer senere at fremvises i alle Nabolandene og dermed Færoerne.

Føroyskt kvöld í Reykjavík.

Nakrir Føroyavinar í Reykjavík gera eitt føroyskt kvöld við roðum og sangi sunnudagin 5. febr. kl. 9 1/2.

Okkara »Radio«-fúrtarar hava tí nakað gott í vænti.

Rasmus Effersøe-kvöld.

Sunnudagin 5. februar kl. 6 sp. verður samkoma í sjónleikarhúsinum fyri at savna pening til minnisvarða R. C. Effersøes.

Havnar sangfelag syngur, og sjónleikurin: »Hjá dalaböndum« 3 partur verður framfóruður.

Altongumerkir 2 kr. fást í H. N. Jacobsens bókahandli frá leygardegnum kl. 12 og við innangongdina.

Leygardagin kl. 8. sp. verður spælt fyri børnum. Atgongumerkir 50 øyr. við innangongdina.